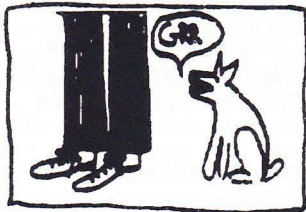

Fredag 26 mars

Ang. gatustrider

I samband med demonstrationen i Malmö mot den borgerliga nedskärningspolitiken förekom det kravaller och slagsmål mellan demonstranter och polis. Ung Vänster Skånes arbetsutskott känner stor sympati för skolungdomens upprördhet över den borgerliga politiken. Vi ställer oss också självklart bakom ungdomarnas krav, däremot stödjer vi inte de kravaller som förekom efter demonstrationen eftersom vi inte anser att gatustrider leder någon vart i dagens läge.

Ung Vänster Skåne
arbetsutskottet

Oscar och turisterna

Oscar Reutersvärd skriver inte så sällan i tidningarna om Lunds stadsbild. Nu har han gjort det igen och det gäller den föreslagna bebyggelsen på Villa Sunnas tomt. Han ogillar den skarpt men anför inte bara estetiska och historiska skäl. Nej, han ömmar för Lund som turiststad. De presumtiva besökarna vänder vid Dalbykarusellen vid åsynen av skrapan, om jag förstår honom rätt, och många miljoner går det lokala näringslivet förbi.

Jag minns förra gången som Oscar Reutersvärd talade om den väldiga turistström som Lund kunde räkna med om man handlade rätt. Den gången gällde det S:t Drottens kyrkoruin. Den var alldeles unik och Lund skulle bli ett namn på världskartan om den visades upp. Vi vet hur det gick: professorns argument gjorde stort intryck, pengar skakades fram och ruinen bevarades nere i sin källare vid Kattesund.

Vi vet också hur det gick sen. Stora lugnet sänkte sej över S:t Drotten. De uppstoppade hantverkarna som skulle animera den såg efterhand alltmer vemodiga ut.

Så turistargumentet går vi inte längre på, liksom.

Grr

Vänsterpartiets medlemsmöte: Stöd för ansvarsfull budgetpolitik

V:s medlemsmöte i onsdags samlade ett tiotal intresserade, som i huvudsak utbytte tankar kring kommunens budget 1994. Men först rapporterade styrelsen om bekymmer som den hade.

Hur ska man t ex ta udden av "Schymaneffekten" som tycks leda partiet ner i tvåprocentsträsket? Hur ska man kunna vara aktiv i partiet utan att ha ett kommunalt uppdrag?

Styrelsen tänker gå ut med flygblad för att åtminstone se till att sympatisörer kan hitta till partiet. Ett par medlemmar har faktiskt tillkommit på sistone. Styrelsen tänker också ta initiativ till att bilda en bred miljögrupp som i första vändan ska ta upp luftföroreningarna i Lund.

Fortfarande söker styrelsen med ljus och lykta efter kvinnlig ledamot (för att uppnå stipulerad könkvotering), men förgäves. En ersättare till Anne Rothlin i kulturnämnden ska väl också snart utses.

Stram budget

Roland Andersson presenterade vänsterpartiets förslag till kommunal budget för 1994.

Vänsterpartiets förslag till nettokostnadsramar 1994.

Förändring i förhållande till ekonomisk verksamhetsplanering 1994

	V	Borg.
Stadskansli	-2000	-200
Drätselkontor	-275	
ÖVC	+/- 0	
Brandförsvär	-250	
Personalförvaltning	-1400	
Fastighetsförvaltning	-525	
Stadsarkitektkontor	+/- 0	
Lantmäteri	-100	
Gatukontor	-7000	-3000
Parkförvaltning	+3000	-700
Fritidsförvaltning	-1500	-2500
Skolstyrelse	-7000	-18000
Stadsbibliotek	+7000	-300
Kulturförvaltning	+250	-250
Socialförvaltning	+/- 0	-12000
Miljö och hälsoskydd	-100	
KdN Norr	+/- 0	-1530
KdN Veberöd	-1100	-1100

De angivna summorna är tusentals kronor - ni skall alltså lägga till tre nollor! +/- 0 betyder i realiteten besparingar, eftersom kommunen växer.

Jämfört med 1993 blir det ungefär samma nivå på kostnadsidan. Bara sex miljoner ska sparas. Men eftersom Lund växer rör det sig ändå i realiteten om en minskning av den offentliga sektorn. Och som synes drabbas somliga förvaltningar hårdare än andra. Av tradition är vi ett ganska barn- och kulturvänligt parti, medan gator, administration, brandkår, fritid och Kommundelsnämnd Veberöd ligger mindre bra till hos oss. (Här erinrar vi oss landsbygdspessimisten G. Sandins gamla paroll "Låt Veberöd brinna!").

Framtidsutsikterna pekar mot en skattehöjning på ca 1 krona, men det finns några osäkerhetsfaktorer, menar Roland. Många förvaltningar sparade under 1992 mer än de behövde. Kanske denna trend håller i sig? Det kan komma ändrade statsbidragsbestämmelser som gynnar Lund för en gångs skull. Det går kanske att få ut något av det vinstrika Energi-bolaget.

Har vänsterpartisterna blivit
alltför kloka och ansvarsfulla?

Skolan storsparade

Gunnar Stensson kunde konstatera att skolorna sparade hela 48 miljoner under 1992. Norra Fäladens RO t ex gick plus 1,5

miljoner, bara Lerbäck låg på minus. Måne en av orsakerna att eleverna på denna skola hamnar på svenska betygstoppen?

Gunnar menade att rektorsområdena borde få överföra sina

överskott till innevarande år eftersom det nog rörde sig om i förväg inbesparade pengar. Optimister hoppas på att skolans underhållsproblem kan lösas genom ett nytt ROT-program som staten betalar.

Den av borgarna föreslagna skolpengen visade sig få till konsekvens att pengar slussas över från skolor i problemområden till rikemansskolor. Förslaget är remitterat och lär dyka upp i förändrat skick.

Positivt tycker Gunnar det vara att skolans kommunalisering och decentralisering leder till ett ökat konstnadsmedvetande. Förr struntade man i lärarkostnaderna för staten betalade ju. Å andra sidan kan skolans personalpolitik blir kärv på olika sätt. Lärare med obekväma åsikter kanske inte får jobb.

Heltäckande busstrafik?

Daniel Huledal från gatu- & trafiknämnden kunde konstatera att även hans förvaltning sparat en hel del, framför allt på gatuunderhåll. Det är helt i linje med v:s politik. Å andra sidan kan man fråga sig hur många, t ex cyklister som på grund av håll i asfalten åsamkas svåra skador.

Ett problem för sig är stadens busstrafik. Från 1985 har antalet årspassagerare minskat med 2 miljoner. För att kompensera för lusten höjer man priserna, varpå antalet passagerare minskar ytterligare osv. Någon tyckte att det kanske vore bättre att lägga ner några linjer och överge målsättningen med ett tämligen heltäckande linjesystem. (Lund är så litet att de flesta borde kunna gå eller cykla, tycker undertecknad. Det skulle gynna miljön och bidra till folkhälsan, minska stressen och skapa en ny marknad för rullatorer, ryggsäckar och småkärror. Den berömde lunda-ekonomen Knut Wicksell drog alltid sina barn och det han handlat på torget i en skrinada upp till Linero).

Finn

Gatuvåldet i Malmö

Veckobladet känner sig litet förvirrat efter tisdagens händelser i Malmö. Arrangerade av vänstern krossar demonstrerande ungdomar affärsrutor i Malmö och kastar ägg på poliser. Det kan ju aldrig vara bra. Eller? Ett studium av tidningsreferaten (DN, Sydsvenskan och Arbetet) ger den minnesgode anledning till djupa reflektioner. "Total avsaknad av respekt för demokratin", säger skolkommunalrådet Inge Garstedt (m). Känns det inte på något sätt som om man hade hört det förut, för längesedan? "Yrkedemonstranter som lockar med sig småungar" säger ett polisbefäl i DN. Jo, det där med yrkesdemonstranter låter också välbekant, fast VB har alltid undrat vad som egentligen menas med det. Ett yrke innebär väl att man försörjer sig på det, och vem betalar i så fall demonstranter? Det påföljande grälet mellan UV i Stockholm och UV i Malmö verkar också bekant, fast nyare: politiska resultat kan inte uppnås på gatorna och är inte seriöst, anser Stockholm. Nej, seriöst i den bemärkelsen kan det väl knappast anses – men kanske ibland effektivt? I Arbetet aviseras ett möte om nedskärningarna i skolan redan dagen efter demonstrationen, ett möte mellan skolstyrelsens vice ordförande och elevrepresentanter. Är det säkert att ett sådant möte blivit av utan demonstrationer?

En annan fråga kan man också ställa sig: varför fanns inga lärare, rektorer och annan skolpersonal med vid demonstrationen? Hade vuxna varit med och visat att de inte heller gillar de nedskärningar som drabbar skolan, hade kanske demonstrationens blotta sammansättning hindrat det som tidningarna upphetsat kallar "upplopp". I stället meddelade åtminstone en rektor att deltagande skulle betraktas som skolk. Så länge det tydligt visas att de vuxna arbetande i skolan och de vuxna politikerna å ena sidan inte bryr sig, och å andra sidan skär lokalt medan regeringen storordigt talar om "Europas bästa skola", skall man kanske inte förväna sig över hövan när ungdomar anser sig få totalt motsägelsefulla budskap och därför ser till att göra sig hörda. Jämförelsen med universitetet ger sig automatiskt — de står just nu inför en grotesk operation, där varje enskild institution skall få pengar efter hur många studenter med poäng de lyckas spotta ut per termin, samtidigt som det framhålls att denna operation skall utföras inte med bibehållen, utan med höjd kvalitet. En slags motsvarighet till budskapet Europas bästa skola, fast

Norrlandsfrågan: Skämt eller okunnighet i VB?

I VB nr 9 har Gunnar Sandin åstadkommit en text om Norrland som man inte riktigt vet om den är uttryck för skämtlynne eller ren okunnighet.

Landets inkomstskällor i Norrland anser Sandin vara till stor del borta. Elementär statistik från landets räkenskaper visar emellertid något helt annat.

Kolonin Norrland

Under ett århundrade har Norrlandsregionens råvaror, halvfabrikat och arbetskraft gett stora bidrag till landets exportinkomster och välfärd. Lite tillspetsat kan vi säga att Sverige haft och fortfarande har sina koloniala tillgångar inom landet.

Bara den norrländska skogsindustrin bidrar för närvarande årligen till landets inkomster med ett nettoexportvärde på i storleksordningen 30 miljarder kronor. Det är mer än dubbelt så mycket som Saab och Volvo tillsammans bidrar med under ett gott år.

Skulle den elkraft som idag tillförs landet från det norrländska vattenkraften köpas från annat håll torde kraftigt ökade elenergikostnader bli följden. Alternativkostnaden för den elenergi som Norrlands länen "exporterar" till övriga landet är i storleksordningen 10 miljarder kronor per år. Enbart skatteintäkterna från elproduktionen i norr tillför statskassan flera miljarder kronor om året.

De regionalpolitiska medel på cirka 2 miljarder kronor som årligen tillförs Norrland är en liten summa jämfört med de värden som tillförs hela landet från norrländska källor.

Bohlins revisionsbyrå taxerar marknadsvärdet av enbart Vattenfalls kraftstationer bara i Norr-

Vi vill ha kvar kommunalnämnden i Norr!

säger ett större antal personer på Norra Fäladan med omnejd som har skrivit på listor med stöd för det kravet. Onsdag den 31 mars kl. 12.30 kommer de att uppvakta alla fyra komunalråden och överlämna listorna på rådhuset. Alla intresserade är välkomna, och det är rentav en poäng om uppvaktningen är stor.

nedskuren. Det är bara det, att studenterna den här gången saknar skolelevernas vitala intresse för sina studier, och över huvud taget inte reagerar. OK att VB numera har blivit äldre och förständigare, och därför svävar på målet när det kastas sten — men nog är det bra mycket bättre än ingen reaktion alls.

bottens län till c:a 35 miljarder kronor. Enbart Modo:s anläggning i Husum taxeras till c:a 10 miljarder.

Gruvor och metall

De norrländska malmtillgångarna har haft stor betydelse som bas för svensk stålindustri och annan metallproduktion. Den inhemska produktionen av metaller har givetvis i sin tur varit viktig för verkstadsindustrins råvaruförsörjning. De stora avstånden i Norrland har också medfört att Norrland varit ett utmärkt testområde för såväl högspänningsöverföring av elenergi som långväga telekommunikationer. Svenska lastbilar och bussar har fått sin höga kvalitet delvis genom att de norrländska förhållandena ställt stora krav på dylika transportmedel. Det är heller ingen tillfällighet att utländska biltestare valt norra Norrland som försöksområde för sin verksamhet.

Norrland har en hög andel effektiv processindustri och gruvor. Vattenkraftsproduktionen ger ett mycket högt produktionsvärde per anställd. Denna struktur leder till att varje arbetande i Norrland ger ett betydligt större bidrag till landets exportvärden än arbetande i övriga landet. Norrlandsförbundet uppskattar att en norrlänning bidrar till nettoexportvärdet i genomsnitt på c:a 20 000 kr högre per år än för övriga landet.

Infrastruktur

Den norrländska infrastrukturen har i stor utsträckning byggts upp för industrins behov. Uppbyggnaden av vägnätet har påverkats av skogsindustrins behov. Utbygganden av järnvägar och hamnar har varit en förutsättning för exploaterandet av Norrland. Under efterkrigstiden har investeringar i flygplatser, tele- och datakommunikationer spelat en allt större roll.

Den norrländska infrastrukturen inklusive bostäder och industribyggnader har bedömts ha ett värde av 1 000 miljarder kronor vilket motsvarar cirka 700 000 kr per invånare. Att låta denna infrastruktur förfalla och bygga upp den igen i storstadsområdena skulle vara ett gigantiskt nationalekonomiskt slöseri. Dessutom skulle en sådan process leda till svåra miljöstörningar och allvarliga sociala problem. Kriminalitet, horeri och narkotikamisbruk är typiska storstadsfenomen.

Fastighetskris och investeringar

Det är också värt att notera att stora felaktiga fastighetsinvesteringar under 80-talet gjorts i

Sverige. Dessa har i stor utsträckning gjorts i storstadsområdena därför att asociala spekulanter trodde att just där skulle en kraftig ekonomisk tillväxt ske. Fel-spekulationen i storstadsområdena har ett tungt bidrag till den finansiella krisen i Sverige nu genomlider.

Det är givetvis sant att det är i storstäderna som de stora trängsel-, miljö- och trafiksäkerhetsproblemen finns. Därför är det rimligt att förhållandevis stora trafikinvesteringar med inriktning på kollektivtrafik görs i dessa regioner. Även norrlänningar måste bidra till detta.

Mot bakgrund av ovanstående beskrivning och Norrlands länen framgår emellertid att det är ett nationellt intresse att det t.ex. görs investeringar i infrastrukturen i Norrlands länen. Såsom Banverket visat är t.ex. Botniabanen ett samhällsekonomiskt lönsamt projekt. Också satsningen på Inlandsbanan är försvarbar.

Det är ur nationalekonomisk synpunkt rimligt att investeringar i infrastruktur per capita är större i Norrlands länen än i storstadsområdena. Landet måste ses som ett samverkande system där såväl goda livsmiljöer skapas och väsentliga produktionsresurser värnas.

Den internationella Nordkalotten

Särskild uppmärksamhet måste också ägnas åt möjligheterna till ökad handel och kommunikation mellan de olika länderna på Storkalotten. I de fem nordligaste länen eller fylken i Sverige, Finland och Norge och i Murmansk och Arkangelsk oblast bor cirka 3,8 miljoner människor. Råvarutillgångar och potential för en modern industriell utveckling är goda. Det handelsutbyte som nu växer i denna region måste präglas av en strävan till ömsesidig utveckling i alla länder och stödjas med förbättrade kommunikationer.

Vi anser liksom företrädare för andra partier att Norrland om det behövs också ska försvaras militärt. Erfarenheterna från andra världskriget visar att om soldaterna inte får öva ordentligt i den arktiska miljön blir de lätt knäckta av kylan och mörkret på vintern och de långa avstånden. Om regementena placeras i söder måste alltså soldaterna likafullt upp och öva i norra Norrland. Det är därför högst rimligt att regementena ligger vid övningsområdet. Regimentet i Arvidsjaur som Sandin förfasade sig över flyttades för övrigt från Umeå så någon större skillnad för stockholmare uppstod inte.

Bengt Hurtig, Piteå
Jan Jennehag, Söråker

Gudrun Schyman i Lund: Arbetarrörelse, kvinnor skälls för "särintressen"

– Det är inte minskad "orderingång" som gör att den offentliga sektorn skärs ner. Behovet av vård, utbildning och annat är förvisso lika stort som förr. Nej, motiven är ideologiska. Kvinnors arbete ska åter bli osynligt och obetalt, dvs. förpassas till hemmet. Enligt Lindbeckkommissionen är ju kraven från kvinnorna och från arbetarrörelsen uttryck för ett par av alla dessa skadliga särintressen.

I lördags var Gudrun Schyman i Lund för att delta i och tala på det skånska partidistriktets årskonferens. Den senare avslöpte ungefär som vanligt. Dock blir det något förstärkt lundarepresentation i distriktsstyrelsen.

Folk misstror politiken

– Klyftorna ökar – i världen, i Sverige, i Skåne och i Lund, konstaterade Gudrun Schyman. Det gäller förstas de ekonomiska, politiska och sociala klyftorna, men det gäller även klyftorna mellan folk och folkvalda. Människor tror inte längre på politikens förmåga att ändra deras livsvillkor. Deras oro och undran får inget politiskt uttryck. Detta ställer avgörande frågor om demokratin och partiernas roll.

– Det här passar högern. Den vill att politikens roll ska försvagas till förmån för marknaden. Detta går igen i en rad förslag. Det överordnade målet för den ekonomiska politiken är inte längre "arbete åt alla" utan "prisstabilitet", det säger både riksbanken och regeringen. Och med den målsättningen minskar utrymmet för politiska åtgärder. Blir vi bundna till EG och deras ekonomiska politik minskar förstas utrymmet ännu mer.

Ett fördelningspolitiskt instrument

– Vänsterpartiet gör en annan prioritering. För oss är den fulla sysselsättningen viktigast. Nyckeln i vårt förslag för att åstadkomma detta är fördelningspolitik. Vi vill skärpa skatten för de välbeställda, sksaffereformens vinnare, och i stället sänka moms på bl.a. mat. Vi tar av pengar som nu till stor del hamnar i passivt sparande och gör det möjligt möjligt för de mest behövande att öka sin konsumtion. Det stimulerar ekonomin och mest den inhemska.

På samma sätt vill vi dra in skatt från de exporterande storföretagen som i dag tjänar grova pengar på devaleringen av kronan. De pengarna har landsting och kommuner god användning för och det resulterar direkt i fler jobb.

I och med att vi förstärker det allmännas inkomster reducerar vi budgetunderskottet samtidigt som arbetslösheten minskar, sade Gudrun Schyman och hänvisade till vänsterpartiets budgetmotion.

Kontroversiellt nyvalskrav

– Jämför man partiernas förslag så finner man att det finns politisk majoritet för många vettiga åtgärder, fortsatte hon. Vänsterpartiet ville medverka till att forcera fram de åtgärderna. Men så kom det politiska tivolit och fördröjde processen.

– Sverige behöver en regeringsmajoritet som kan fatta beslut. Därför behövs det nyval, hävdade Gudrun Schyman och kom därmed in på den mest kontroversiella delen av sitt tal. Men hon vidhöll att ett nyval var bra inte bara för Sverige utan också för vänsterpartiet. I dag har det svårt att nå ut med sitt alternativ eftersom dess ställningstagande normalt inte avgör majoriteten i riksdagen, men i en valkampanj är alla partier på sätt och vis likställda, får lika mycket tid i debatter osv.

– Fast alla måste hjälpa till att skapa förtroende för partiet, sade hon, och upprepade sina tidigare rekommendationer om färre interna möten och fler kontakter med både maktavare och vanligt folk.

Bakläxa

Det var en lugn årskonferens i ett distrikt som redovisar fortsatt sjunkande medlemstal. Det finns för tillfället inte mer än drygt femhundra organiserade vänsterpartister i Skåne.

Verksamhetsberättelsen väckte inga invändningar och inte heller bokslutet, men så är också ekonomin betryggande god. Om vad man ska göra framöver, det vill säga verksamhetsplanen, gick åsikterna däremot starkt i sär. Kritikerna ville ha en plan som inte så mycket analyserade partiets aktuella tillstånd efter kongressen utan blickade framåt och var utförligare, bl.a. när det gällde aktioner mot arbetslösheten. Många ogillade också den föreslagna planens önskningsarbeta med miljöpartiet till riksdagen. Gudrun Schyman har just ställt frågan om det egentligen behövs två partier som är så lika som v och mp, men hennes närvaro gjorde inget större intryck.

Resultat blev bakläxa för distriktsstyrelsen. Den får göra en ny verksamhetsplan.

Förnyare vann

Vänsterpartiet tillämpar numera liksom många andra organisationer

inom arbetarrörelsen rullande val. T.ex. var ordförandeposten inte uppe till avgörande nu utan Jesper Krenchel från Höganäs sitter kvar. Bland de ordinarie ledamöterna omvaldes Gunnar Sandin, Lund. Från Lund kommer också den nye suppleanten Sven-Bertil Persson. Övriga nya suppleanter var Mats Åstrand från Trelleborg, Suzanne Ståhl från Kävlinge (en av de få kvarvarande vänsterpartisterna där efter Sandberg-gruppens utslutning och utträde) och Magnus Malmström från Kristianstad.

När det gäller ordinarie ledamöter uppfylls de nya partistadgarnas föreskrift om jämn könsfördelning nedanför ordförandeposten. I fråga om suppleanterna lyckades valberedningen trots ansträngningar inte klara detta mål.

Det enda kontroversiella valet gällde det representantskapliknande partirådet. Valberedningen hade föreslagit Gun Hammar från Simrishamn som ordinarie och Eva Ludvigsson från Bjuv som hennes ersättare, men konferensen vände på ordningen med röst-siffrorna 11–9. Det får ses som en politisk markering eftersom Gun Hammar har en avgjort traditionellare åsiktsprofil än Eva Ludvigsson.

Kvinnor med särintresse?

Lundavänster för Europa

Det aviserade mötet när en förening med rubrikens namn ska konstitueras hålles onsdag 31 mars kl. 19 i Medeltidssalen på Folkets hus. Bakom initiativet står en grupp socialdemokrater, vänsterpartister och partilösa men alla som definierar sej som vänster är förstas välkomna. Styrelse ska väljas och program för den närmaste tidens verksamhet ska upprättas – det lär komma att omfatta både studier, debatter och andra möten.

Vem som blir huvudtalare på mötet den 31 är inte klart i pressläggningsögonblicket, men håll utik i dagstidningarna.

Årskonferensen: Skånes röd- gula fana i vänsterns 1 majtåg?

Det var VB:s fel. I och för sej handlade vi i god tro när vi förra veckan skrev att Gudrun Schyman skulle tala halv ett. Traditionen är nämligen att partistyrelsens representant ska säga sitt innan man går till lunch. Men Gudrun hade andra planer. Hon hade valt att besöka just den skånska årskonferensen därför att hon hade haft så många skeptiker härnere, inte minst i Lund. Därför ville hon ha synpunkter på sej och partistyrelsen och kongressen, lyssna på detta och sen gå in på slutet för att svara, kommentera och avrunda.

Det lät mycket trevligare än den vanliga rutinen. Men när klockan närmade sej halv ett kom ett dussin nya indroppande, inklusive en journalist, uppenbarligen ditlockade av VB. Så Gudrun fick följa rutinen och det blev ett bra tal, uppenbarligen väl förberett men framfört utan manus. Det refereras härintill.

Men därmed var det fritt fram för en lång diskussion om formuleringar i distriktets verksamhetsplan, även detta helt enligt seden. Det är ett etablerat faktum att ingen efteråt läser politiska handlingsprogram och långt mindre följer dem, men här diskuterades nu i några timmar vilka retoriska vändningar som är det effektivaste vapnet mot den skånska arbetslösheten.

Och inte bara det. Upp steg Tommy "Ut och in" Nilsson (känd för att hoppa av partiet då och då men alltid återkomma) och började sitt anförande med att Skåne hade varit ockuperat i 335 år. Det handlade alltså om det Nya Historiska Medvetandet och den Nya Regionalismen. Jag blev inte klar över om Skåneland borde bli en egen stat eller återförenas med Danmark, men i alla fall menade Tommy att vi i år skulle ha med Skånelands rödgula fana i årets förstamajdemonstrationer. Han fick stöd från en annan Malmödelegat. Gudrun såg undrande ut.

Fast några korta kommentarer till sina frågor fick hon. Jodå, sa Roland Andersson från Lund, ditt tal var inte så tokigt. Men det är dumt att förneka att det finns särintressen och att det måste vara politikernas roll att självständigt ta ställning till dem. Vänsterpartiets program kan inte bara vara LO:s krav plus TCO:s krav plus alla andra goda intressegrupps krav. Det håller inte. Och dina slutord om att pengar inte är allt: för den individ eller kommun eller stat som har tomt i kassan blir faktiskt pengar den dominerande frågan.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.....

Det finns nu en ny stadshistorisk utställning Lund efter 1668 på Kulturen. Den premiärvisades i söndags i samband med det riksomfattande jippet "den svenska historien". Jag gick dit med förväntningar.

Lund efter 1668

är efterlängtat. Tyvärr har den placerats i det Wahlbomska huset, dvs långt bort, bakom getterna, och den var faktiskt svår att hitta (sporadisk skyltning på vägen dit). Hoppas att man så småningom kan flytta om och förlägga den i anslutning till de andra lunda-utställningarna. Och åtminstone kosta på sig bättre skyltning till dess.

Näväl, kan jag nu skicka dit en högstadielev eller en intresserad bekant från Bagarmossen och hoppas på att hon efter sitt besök på museet ska få ett grepp på denna period i Lunds historia? Tyvärr inte.

Försvenskningen – ett elände?

Utställningen inleds med ett avsnitt om slaget vid Lund. Inte så tokigt. Åskådligt gjort med bilder och kartor över slaget (som var ohyggligt blodigt. 43 procent av soldaterna dog).

Men varför ställs inte de relevanta frågorna om perioden efteråt, om den idag så intressanta försvenskningen? Den har beskrivits både som en smärtfri historia och som ett stort elände för skåningarna.

Skåningarna ville t.ex. behålla dansk lag, sägs det. Vilka skåningar? Adeln eller hoveribönderna? För vilka vore dansk lag bättre? Vad sa lundaborna?

Prästerna skulle predika på svenska? Fanns "svenska" - eller hur var det med dialekterna. Var skillnaden stor?

Snapphanarna har beskrivits som en skånsk gerilla. Hur stort stöd hade de? Av vem?

Universitetet grundades först som en ganska internationellt orienterad inrättning men reorganiserades efter nya krigshändelser med tydligare försvenskningssambitioner.

Effekterna i Lund av detta?

Snuttifierat, tyvärr

Efter ett avsnitt om Karl XII och Lund (jag hade gärna sluppit gunghästen, den har ingen lundaanknytning, han gungade nog på den i Stockholm) växlar utställningen in på vad jag skulle vilja beteckna som "det gamla vanliga".

Dvs litet om skolor, brandväsen, näringsliv, magistraten osv. Trevliga gamla foton, några föremål (brandhjälms, skolbänk och utdrag ur protokoll, förstås). Allt bra, men det är snuttifierat, ger inget grepp om stadens historia. Århundradena flyter ihop.

Utställningsslentrian

Nej, tyvärr hade nog varken skoleleven eller bagarmossebon fått någon kläm på Lunds svenska historia.

I bästa fall kan det bero på att utställningen ännu inte är färdigbyggd. Det lär ska komma en del till i Wahlbomska husets bottenvåning.

Men jag tvivlar ändå. Det har tyvärr gått slentrian i många av Kulturens utställningar, jag tänker främst på de lundahistoriska. Stadsarkeologiska avdelningen är bra på att gräva och samla, men inte lika framgångsrik på att forma utställningar.

Att Kulturens nya chef, Margareta Alin, är känd som just museimänniska inger dock ett visst hopp för framtiden.

Anonyma

Eva Zetterberg förstamajtalar

Riksdagsledamot Eva Zetterberg från Stockholm är i år huvudtalare i vänsterns förstamajdemonstration. Hon lär ha blivit förtjust över inbjudan men så är ju också Lunds demonstration en av landets största i sitt slag.

Men det är känt att hon också står den s.k. lundalinen nära. Hon förekom i diskussionerna om ny partiledare och tillhör de mer uppmärksammade ledamöterna av partiets riksdagsgrupp där hon bl.a. bevakar barnfrågor (hon har själv fyra barn). Hon är också aktiv i riksdagens kristna grupp och kan förväntas besöka förstamajgudstjänsten i domkyrkans krypta.

De båda föregående årens förstamajtalare i Lund har en tid efter sitt framträdande här lämnat partiet, men det lär inte bli fallet med Eva Zetterberg, upplyses det.

Vårpromenad till slaget om Lund och Tages Aina

I veckoblad nr 9 och 10 ges förvirrande läsning om förslaget att bygga ett villasamhälle kring pågatågstationen i Örtofta.

För att bilda sig en egen uppfattning (många lundabor vet inte helt säkert var Håstad ligger) kan man på ett enkelt och trevligt sätt förlägga en vårpromenad till detta område vid Kävlingsåns stränder. Ömma skor, kaffetermos samt Sydsvenskans B-del (sönd. 21/3 om slaget vid Lund) är lämplig utrustning. Passande pågatåg avgår Lund C lördagar och söndagar 10.57. Ögna igenom artikeln om slaget vid Lund, och redan 11.04 är du i Örtofta.

Tågshistoria?

Vi stiger av och går söderut längs perrongen. Viker man av till höger in bland träden hittar man den gamla järnvägsbron över Bråån. Här förenar sig åarna och Kävlingsåen blir för ett tag bred och mäktig. Vi fortsätter västerut på den nedlagda järnvägen mot Lilla Harrie.

Har vi Gunnar Sandin med oss kan vi säkert få höra någon gullig liten tågshistoria. På andra sidan ån kan vi nu skymta Håstads by med den gamla möllan. Tittar vi norrut över ångarna ser vi Väggarps by. Vi är nu i Eslövs kommun. Vi följer den spikraka grusgången och upptäcker här och där små rester som visar att detta var en järnväg. När som helst kan vi leta oss ner till åkanten och titta efter fåglar eller höra porlandet bland stenarna i de många fördämningarna.

Vi fortsätter västerut och vårt mål är gångbron i Bösmöllan. Där kan vi ta oss över till södra sidan av ån, till Lunds kommun. Vägen går omväxlande förbiskogsdungar och öppen mark. Plötsligt tar vägen slut och vi viker av söderut. Snart står vi på träbron i Bösmöllan, ett av de få ställen vi kan passera ån torrskodda. Här kan vi rasta, äta eller kasta smörgås, leka Puh-pinnar eller bara lyssna på vattenfallet.

Efter en ytterligare genomläsning av artikeln om slaget vid Lund tar vi oss över bron, beundrar den gamla kvarnbyggnaden och tar oss upp för backen genom Bösmöllan. Vi är nu i Lunds kommun. Upp på Hobyvägen vänder vi österut och fantiserar oss tillbaka till 1676. Så långt ögat når ligger allt i ruiner, det brinner i Västra Hoby; man tänkte på med hjälp av glödgade kanonkulor. En fredlig traktor med gödsel kör förbi och vi är tillbaka i nutid.

Besök i Vadmöllan

Trafiken på vägen är mycket sporadisk så vi kan i lugn och ro njuta av utsikten. Vi ser hela dalgången längs ån nu och den lilla byn Vadmöllan är också värd ett besök. Om vi går ner i Vadmöllan kan vi sedan ta oss längs ån och fälten till Kvarnvik. Detta är en fungerande valskvarn driven av en generator i ån. Här finns att köpa flera utmärkta mjölsorter som ger mycket gott bröd. En femkilospåse orkar man nog bära med. Vägen mellan Håstad och Kvarnvik trampades på sin tid av Tage Erlander som gick att uppvakta Aina, dotter till dåvarande kvarnägaren. Tage lär ha fått stanna vid grindarna då Ainas far inte tålde socialister!

Vi strosar genom smågatorna i Håstad och går runt kyrkan och den lilla fungerande byskolan. Här går ett sextio barn och återväxten är god. Genom den lilla tunneln under järnvägen kommer vi ut på väg 936 som tar oss tillbaka till stationen i Örtofta. Här kan man ta en korv i kiosken och invänta lämpligt pågatåg till Lund C.

På tåget hem kan vi fundera över om det är lämpligt att bygga en villastad för 4-5000 personer i området som delvis är naturskyddat och anses vara av riksintresse för kulturminnesvärden. Den frågan är alltför viktig för att avgöras av profstyckare.

Välkomna till vårpromenad önskar

Martin Landgren, håstadsbo

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 29.3 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Kommunstyrelsen. Diskussion om fritidsnämnden.

RÖDA KAPELLET Sö 28.3 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep med Birgit. Ta med alla noter!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg, Gunnar Sandin och Charlotte Wikander.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer
Thomas Schlyter tel 14 75 05.
Vid utebliven tidning ring
Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69